

Je piatok poobede a ty sa autom vraciaš domov. Ladíš rádio. Správy hovoria o nejakej bezvýznamnej veci : v nejakej ďalekej dedine zomreli traja ľudia na nejakú neznámu chrípku, o ktorej nikto nikdy nepočul. Nevenuješ tejto správe veľa pozornosti. V pondelok, keď sa zobudíš, počuješ, že mŕtvi už nie sú len traja, ale 30 tisíc ľudí už zomrelo vo vzdialených krajoch Indie. Kontrolný medicínsky úrad Spojených štátov vysiela ľudí, aby to tam skontrolovali. V utorok sa to stáva najdôležitejšia správa prvých strán všetkých novín, pretože sa to už netýka iba Indie, ale aj Pakistanu, Iránu a Afganistanu. Správa vychádza vo všetkých denníkoch. Volajú ju "tajomná chrípka" a všetci sa pýtajú : "Ako ju dostaneme pod kontrolu?" V Európe nastáva panika a hranice sa zatvárajú. Vo večerných správach počuješ správy z Francúzska, kde redaktorka hovorí o jednom mŕtvom mužovi, ktorý zomrel v nemocnici na tajomnú chrípku. Správy hovoria, že keď máš tento vírus, týždeň si ani neuvedomíš, že ho máš. Potom máš štyri dni hrozné bolesti a potom zomrieš. Aj Veľká Británia zatvára hranice, ale je neskoro. Na druhý deň prezident Spojených štátov zatvára hranice, aby sa vyhlí nákaze, až kým nebude nájdený liek... Nasledujúci deň sa ľudia zhromaždia v kostoloch, aby sa modlili za liek, keď niekto vstúpi a hovorí : "Zapnite rádio a počúvajte správy!" Dve ženy zomreli v New Yorku. Zdá sa, že chrípka zasiahla celý svet. Vedci pokračujú v hľadaní protilátky, ale zdá sa, že nič nezaberá Čoskoro príde dlho očakávaná správa : Bol rozlúštený kód DNA vírusu. Môže sa vyrobiť protilátka. Je však potrebná krv niekoho, kto nebol nakazený. A hneď sa šíri výzva, aby všetci utekali do najbližšej nemocnice a dali si urobiť krvné testy. Z vlastnej vôle tam ideš s celou rodinou, spolu so susedmi, a pýtaš sa : "Čo sa stane? Toto bude koniec sveta?..." V nemocnici, po testoch, vyjde jeden lekár a vyvoláva jedno meno. Najmenší z tvojich detí je blízko pri tebe, ťahá ťa za kabát a hovorí : "Ocko! To je moje meno!" Skôr ako sa spamätáš, vezmú ti tvojho syna a ty kričíš : "POČKAJTE!" A oni odvetia : "Všetko bude dobré, jeho krv je čistá, jeho krv je čistá. Veríme, že má správnu krvnú skupinu." O päť minút lekári vyjdú von, smejú sa a kričia. Je to po prvý raz po týždni, čo vidíš niekoho smiať sa Najstarší lekár sa priblíži k tebe a hovorí : Ďakujeme, pane, krv vášho syna je čistá, môžeme vyrobiť protilátku..." Správa sa šíri všetkými smermi, ľudia plačú a kričia od radosti. Vtedy znova k tebe i tvojej manželke príde lekár a hovorí : "Môžeme s vami chvíľu hovoriť?... Ide o to, že sme nevedeli, že darca bude dieťa. Potrebujeme, aby ste podpísali papiere na darovanie krvi. Zatiaľ čo čítaš papiere, uvedomíš si, že nie je špecifikované množstvo krvi, a pýtaš sa : "Koľko krvi?..." Lekárov úsmev zmizne a on odpovie : "Nevedeli sme, že to bude dieťa. Neboli sme na to pripravení. Potrebujeme použiť všetku krv!..." Neveríš tomu a snažíš sa oponovať : "Ale... Ale..." Lekár pokračuje a nalieha : "Nerozumieme, hovoríme o lieku pre celý svet! Prosím vás, podpíšte, potrebujeme všetku krv Pýtaš sa : "Ale nemôžete spraviť transfúziu?" A odpoveď : "Ak nájdeme ďalšiu čistú krv, urobíme to... Podpíšete? Prosím! Podpíšte!!!...! V tichosti, bez toho, aby si si cítil prsty na ruke, ktorá zoviera pero, PODPISUJEŠ. Pýtajú sa ťa : "Chcete vidieť vášho syna?" Kráčaš do sály prvej pomoci, kde sedí tvoj syn a pýta sa ťa : "Ocko! Mamka! Čo sa deje?" Berieš jeho ruku do svojej a hovoríš mu : "Synček, tvoja matka a ja ťa veľmi veľmi ľúbime, ľúbime ťa a nikdy nedovolíme, aby sa ti stalo niečo, čo nie je nevyhnutné. Rozumieš tomu?" A keď sa lekár vráti, hovorí : "Je mi ľúto, ale musíme začať, ľudia na celom svete zomierajú..." Odišiel by si? Mohol by si sa otočiť a nechať tvojho syna tam, zatiaľ čo on ti hovorí : "Ocko? Mamka? Prečo ma nechávate samého?" Týždeň na to, zatiaľ čo pochovávaš tvojho syna, jeden je doma a spí, ďalší neprišli, lebo sa chceli ísť radšej prejsť alebo sa pozrieť na futbalový zápas, ďalší prídu na pohreb s falošným úsmevom a tvária sa, že ich to naozaj zaujíma. Chcel by si všetko zastaviť a kričať : "Môj syn zomrel kvôli vám!!! Zaujímá vás to vôbec?..." Často je to presne to, čo Boh chce povedať nám : "Môj syn zomrel pre vás a vy nedokážete pochopiť, ako vás milujem?" Je zvláštne vidieť, ako ľahko ľudia odmietajú Boha a potom sa pýtajú, prečo svet je na tom čoraz horšie. Je zvláštne vidieť, ako veríme všetkému, čo píše noviny, ale neustále pochybujeme o tom, čo hovorí Biblia. Je zvláštne, ako sa deň čo deň namáhame, aby sme mali čo najväčší majetok na zemi, a nevenujeme ani minútu tomu, aby sme si nahromadili poklady v nebi. Je zvláštne, keď niekto hovorí : "Verím v Boha", ale svojimi skutkami dokazuje, že má iné úmysly. Je zvláštne, ako posielame tisíce "žartov" mailom, ktoré sa hneď rozšíria ako oheň... ale keď pošleme mailom niečo, čo sa týka Boha, ľudia si dvakrát rozmyslia, či o tom budú hovoriť iným. Je zvláštne, ako kruté, vulgárne a obscénne scény sa slobodne pohybujú vo virtuálnom priestore, zatiaľ čo rozhovor o Ježišovi je v školách a na pracoviskách ututlaný. Je to zvláštne, však? Oveľa však

oveľa zvláštnejšie vidieť kresťana, ktorý je taký horlivý v nedeľu, ale neviditeľný po celý zvyšok týždňa. Je zvláštne, že keď dočítaš túto správu, necítiš potrebu poslať ju mnohým z tých, ktorých máš v zozname na tvojom maili; jednoducho preto, lebo si nie si istý/á, v čo veria alebo čo si o tebe pomyslia. Je zvláštne, že sa viac staráme o to, čo si pomyslia ľudia, ako o to, čo si BOH myslí o nás.